

Hugskot yvir skúlabarnaferðum

Summarfrítið er nú at enda komin, og skúlin byrjaður aftur. Ti loyvi eg mær at koma við nøkrum hugleiðingum viðvíkjandi einum parti av okkara skúlavirki, hvar vit eru langt aftanfyrir okkara grannalond — tað er skúlabarnaferðir innan- og uttanoyggja. Ikki soleiðis meint, at vit onki gera á hesum øki, men á tann hátt, at teir lærarar og tey børn, ið royna eitt sindur, fáa ov lítið burtur úr, av tí at umstøðurnar, ið arbeitt verður undir, ikki er góðar nokk.

I hinum norðanlondunum eiga flestu skúlar, býar- eins og bygðaskúlar, bygningar í øðrum parti av landinum, hagar teir kunnu senda flokkar av børnum í summarmánunum. Børnini eru har í 12—14 dagar, í ókeypis kost og logi, og endamálið við ferðunum kann vera ymiskt. Nokur driva leirskúla, tað er at tey kanna staðið geologisk, søguliga og iðnaðarliga sæð og læra sjálvi at taka støðu til lívið, sum tað er á øðrum plásum. Onnur halda summarmfrí á institutið. Tað eru tey kroppsliga veiku, ið verða styrkt av einum væl fyrireikaðum upphaldi í tí frisku natturni; tað eru tey sálarliga veiku, ið foreldrin hava trupulleikar við og ið ofta klandrast við spælikammaratarnar, sum her læra, at tey mugu verða móti hinum, sum tey vilja, at hini skulu verða móti teimum sjálvum; og tað eru tey ið ongan kenna uttan fyrri heimstað

teirra, og sum her fáa høvi til at koma burtur. Sáláfrøðingar, lærarar og foreldur ásanna, at sovorðnar barnaferðir eru av ómetaligum virði fyri børnini, og myndugleikarnir stuðla hesum arbeiði av fullum alvi. — Heima hjá okkum eigur ongin skúli enn tann dag í dag nakrastaðni í okkara oyggjum ein bygning, hagar flokkar kunnu sendast á hendan hátt.

Undirritaði vil skjóta upp, at skúlastjórn okkara tók málið til umhugsunar, og um ikki keyti so fyribils leigaði eini hús sum eina roynd í tíðini 1. maj—i. oktober 1966. Í Bø t. d. eru sera vaelgnaði lærarahús, ið sóknarstýrið eigur; Mikkjal á Ryggi sáli búði har í síni tíð sum lærari í Bø og Gásadal, og vil tað verða kulturel bakgrund fyrri at gjørt fyrstu royndina á hesum plássi, um sóknarstýrið har er hugað fyrri at lata húsini frá sær fyrri longri ella styttri tíð. Ungdómur úr øðrum londum, ið vitjar hendan vegin um sumari, manglar eini slík hús at vera í ein part av tíðini her.

I mong ár hava lærarir har á Wenningsted og harra Heinesen gjørt eitt megnararbeiði við at hava teir officiellu føroysk-dønsku barnaferðirnar gangandi. Tað er bert avmarkað tal av børnum, ið her kann verða við, tí hava aðrir lærarar gjørt barar ferðir til Danmarkar uttanfyri teir officiellu. Hesar ferðir vinda meira og meira upp á seg, síðstu árin hava 4 og 5 flokkar verið niðri hvørt ár. Tá ið ein

lærari ger eina privata skúlabarnaferð niður kemur hann til ókent pláss, hann hevur onga fasta skrá at virka eftir, ókendur sum hann er, og til at ferðast fyrri fer kanska meira peningur, enn neyðugt er. Seinast eg var niðri við skúlabørnum, avbestiltu vit tað fyrsta busfelagið, vit nýttu, tá ið vit av tilvild frættu um eitt annað busfelag uttanfyri býin, ið var 50 % biligari. Hesar skúlabarnaferðir fáa ikki tað úrslit, ter hava uppiborið, og sum svarar til stríðið við fyrireikingunum. Føroyskir myndugleikar og føroysk foreldur eru skyldug til at skaffa børnum tey bestu kor í hesum arbeiði teirra, og tað gerst við at skaffa teimum eitt fast holi, kanska í «vandrehjem» líki, eitt holi, sum vit føroyingar kunnu eiga í Dan-

Hvørki...

(Framhald frá 1. síðu)

avgerandi, at tað fanst ikki hin everska litli møguleiki fyrri framhaldi av sangonguni, men aftur sama orðloysi — ikki hald í einum av teimum «ófrávikiliga» orðunum um nýval til heystar.

Marghátligt hevur hetta stýrið verið í allar mátar, síðan tað tók við, men seinastu snúðingarnar hava gjørt hesa sangongu ikki til láturen, men beinleiðis til skammar.

Hetta hevur neyvan skapað stórvægis álít til hesar menn, heldur tvørtur ímóti.

mark. Tá veit lærarin, tá ið hann fer niður við børnum, hvat hann fer til, hann hevur frammanundan fasta arbeiðsskrá, og hann kann virka á biligasta hátt.

Hesi hús áttu at staðið í Jútlandi; fyrri tað fyrsta tí, at føroyskur skúlaungdómur, ið fer til Danmarkar, oftast fer tann vegin; harnæst tí, at á Jyllandi eru nógvir hundrad føroyingar, sum so í sovorðnum húsum kundu haft eitt miðdepil. Tað

eru í lötuni føroysk feløg í Álborg, Århus, og um stutta tíð eisini í Suðurjyllandi, og hesi feløg høvdu óivað kunna haft stóra gleði av slíkum húsum. Skúlabørn vilja kunna vera har teir báðar summarmánarnar juli og august. Restina av summartíðini kundu føroyingar, serliga teir í útlegd, haft rett til at gista har eftir teimum reglum, ið galda á slíkum institutið.

Leif Nolsøe.

Føroya Keypmansskúli

Skúlin byrjar aftur mánadagin 6. september kl. 19.

S. v.

Peter Højgaard Simonsen
tlf. 2320

1. kommis

Ein maður, sum dugir alt vanligt krambúðararbeiði og sum kann átaka sær at fyristanda arbeiðinum í krambúð okkara í Tórshavn, fær pláss 1. sept. Løn eftir avtalu. Skrivlig umsókn saman við viðmælum verður at senda sum skjótast til Føroya keypsamtøku í Tórshavn.

STJÓRNIN

LICITATION

Forsvarets Bygningstjeneste Nordsjællandske Bygningsdistrikt udbyder herved i offentlig licitation EL-arbejdet i forbindelse med opførelse af en nybygning til Meteorologisk Institut i Tórshavn.

Udbudsmaterialet er fremlagt til gennemsyn på distriktets kontor på Marinestationen i Tórshavn og vil mod et depositum på 50 kr. kunne udlånes til tilbudsafgivning.

Licitationen afholdes på distriktets kontor på Marinestationen i Tórshavn onsdag den 15. september 1965 kl. 16.00, på hvilket tidspunkt de indkomne tilbud åbnes i overværelse af de bydende som måtte være tilstede.

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu. Vit keypa óvaskaða og vaskað ull og selja øll sleg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum

SAMVinnufelag
FISKIMANNA

Hvønn dag

pakka vit teir góðu, sera ódýru tjekkisku skógvarnar, og senda út á bygð.

Næsta sending er ikki væntandi fyrr enn í oktober, ella kanska november. Hjalpast tygum ikki so leingi, eiga tygum at ringja ella skriva beinan vegin.

Enn hava vit so gott sum allar stóðdir, bæði í brúnum og svørtum.

Samvinnufelagið

tlf. 1753

Josip Broz Tito

eftir FRIDTJOF DIESEN

(Framhald)

Tito er en ypperlig fortæller i godt lag, han fængsler sine tilhørere på de store folkemøter. Når han tar ordet i nasjonalforsamlingen lytter alle. — Fra sin ungdom er han gla i god musikk og dans, særlig valser av Strauss som han sjøl spiller, men han liker da Beethoven og Tsjajkovsky også. Ofte ser man hans vakre frue, Jovanka, i operaen hvor de stille lytter til tonebruset eller følger en eller annen elegant ballet.

Det er ganske klart at Tito har vakt oppsikt og mottar delegasjoner fra inn- og utland. Aldri før har Jugoslavia hatt en så berømt og feiret statsmann som ham. Rett som det er kommer folk for å hilse på ham. Den nære kontakt med folket er en stor inspirasjonskilde i tilværet hans. De møter en mand med forståelse for alle de problemer som trenger en løsning og får den.

Særlig interressert er presidenten også i arbeidet for barn og ungdom. Jeg fikk sjøl den glede å være med i en internasjonal arbeiderbrigade som var organisert av ungdomsorganisasjonen «Narodna omladine» (Folkets Ungdom). Vi skulle grave ut tomter til en studentby i Zagreb's omegn. Her møtte vi landets ungdom på like fot. Det var en ungdom som var verd å stifte bekjentskap med. Den var idealistisk og energisk. Ungdommen hadde vært med i landets befrielse, nå skulle den også vinne fredens slag. De bygde vegger, skoler, jernbaner, broer, byer og idrettsplasser. Barnebyene, hvem kan glemme dem med jernbane og altting. Barnehagens og heimene som måtte ta seg av de som var blitt foreldreløse under krigen. Vi fikk se noe annet enn plump bekjendelser om politistat og diktatur. Nei, vi så nestekjærlighet og

alt det som andre gjerne vil ha, men av og til mangler. Tito og ungdommen hører sammen.

Mange har undret seg over at Tito virkelig kunne opptræ så uavhengig i sin politikk overfor stormaktene. Svaret ligger vel der siden krigens dager da det var liten eller ingen hjelp å få fra stormakterne, iverthfall ikke de første årene.

Statsminister Churchill sa «at i Marskalk Tito har partisanene funnet en enestående leder som har hevet seg med ære i kampen for friheten». Engelskmannen, Nobelprissvinneren Lord Boyd Orr fant ut at Tito var den menneskeligste av de store menn han kjente. Den amerikanske ambassadøren George Allen uttalte etter en konferanse med Tito at Tito hadde samlet Jugoslavia på en måte som ingen tidligere kunne tenke seg muligheten av.

I årenes løp har Tito truffet et stort antall av tidas store menn og kvinner. Han og fru Jovanka var noen av de siste som fikk besøke og tale med Sambandstatenes ekspansive og avdøde unge president John F. Kennedy.

Tito har som kjent tre bosteder i Jugoslavia. Utetom villaien i Beograd har han et kjent sommersted på øya Brioni i Adriaterhavet og i badebyen Bled i Slovenia. Her har han med egne hender ryddet opp i et vildnis og anlagt en perle av en ege. Dette gjelder Brioni. Tito liker å reisa med motorbåt, men staten holder ham med et presidentskip også og det heter «Galeb» (Måken). Det har ført ham rundt til fem verdensdeler. Det er bare Australia som mangler. Utetom østblokkens land hvor av det bare mangler den tyske demokratiske republikken har presidenten vært i Hellas, Tyrkia, Frank-

rike, Storbritannia, Finland og nå sist i Norge. I Asia har det vært besøk i Burma, India og Indonesia, i Afrika, en hel rekke av land og sist Alger. Han har besøkt Sør-Nord og Latin-Amerika. Etter opphevelsen av kominformblokken har han besøkt Sovjetunionen et par ganger og ble der hjertelig hyllet av det sovjetiske folket. Det hører også med til beretningen at Tito ble utnevnt til æresdoktor i Indonesia og til flere av sitt heimlands akademier. Tito har lært seg engelsk, tysk, russisk, kirgisisk og forstår italiensk. Det er klart at Tito er glad i all godden kunst.

Hvordan forløper så presidentens arbeidsdag?

Josip Broz Tito er det vi kaller for en morgenfugl. Han står opp klokken halv seks om sommeren og klokken sju om vinteren. Fra sin ungdom er han vant til å drive morgengymnastikk. Så spaserer han i parken uansett hvordan været er. Han ser etter at fuglene hans får nok vann og mat. Siden spiser familien et enkelt måltid sammen. På sitt kontor tar han først for seg avisene og undres hva de skriver om Jugoslavia i dag. Det gjelder både ute og heime. Leserbrevene gir ham meget av stor verdi likeså alt av storpolitisk interesse. Under diskusjonene om den nye valgordningen fikk regjeringen mange gode tips og dette kom fram under behandlingen i nasjonalforsamlingen. —

Tito får masse av brev om alt mulig fra folk i hele verden. De vil ha hans hjelp og de vil hjelpe ham slik som dette vakre brevet fra en amerikansk statsborger som Vladimir Dedijer nevner i sin Tito biografi: Tito! Hvis De noengang skulle komme i vansker så kan De komme til meg. De vil alltid finne et rom i mitt hus.

(Framhald)